

Република Србија
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
2 Пвж 626/19
17.10.2019. године
Београд

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, у већу састављеном од судије Горана Савића, председника већа, судије Вере Теших и судије Бранке Жерајић, чланова већа, у правној ствари предлагача 1) АА из ..., ул. ..., чији је пуномоћник Владимир Петровић, адвокат из Панчева, 2) ББ из ..., ул. ..., 3) ВВ из ..., ул. ..., 4) ГГ из ..., ул. ..., 5) ДД из ..., ул. ..., 6) ЂЂ из ..., ул. ..., 7) ЕЕ из ..., ул. ..., 8) ЖЖ из ..., ул. ... и 9) ЗЗ из ..., ул. ..., које заступа Јелена Ачански из Новог Сада, против противника предлагача „TERRAVITA“ АД Београд, ул. Гоце Делчева бр. 15, кога заступа Мирко Василић, адвокат из Београда и учесника у поступку „ЛУЧИЋ КИНТА“ ДОО Нови Сад, ул. Илије Вучетића бр. 7, кога заступа Марко Василић, адвокат из Београда, ради утврђења вредности акција, у поступку по жалби противника предлагача и учесника у поступку изјављеној против решења Привредног суда у Београду 4 Р 80/2019 од 18.07.2019. године, у седници већа одржаној дана 17.10.2019. године, донео је следеће

РЕШЕЊЕ

I ПРЕИНАЧАВА СЕ решење Привредног суда у Београду 4 Р 80/2019 од 18.07.2019. године у ставу I изреке и **РЕШАВА:**

УТВРЂУЈЕ СЕ вредност 1 (једне) обичне акције са правом гласа CFI kod ESVUFR ISIN: RSSOKIE 51942 издаваоца „Terravita“ a.d. Београд у износу од 200,00 динара на дан 01.05.2016. године, а које су биле предмет принудног откупа.

II ПРЕИНАЧАВА СЕ решење Привредног суда у Београду 4 Р 80/2019 од 18.07.2019. године у ставовима II, III и IV изреке, у којима је садржана одлука о трошковима поступка и **РЕШАВА:**

ОБАВЕЗУЈУ се предлагачи да противнику предлагача на име трошкова поступка солидарно плате износ од 120.000,00 динара, у року од 8 дана од дана пријема преписа решења, под претњом принудног извршења.

III ОБАВЕЗУЈУ се предлагачи да противнику предлагача на име трошкова другостепеног поступка солидарно плате износ од 60.000,00 динара, у року од 8 дана од дана пријема преписа решења, под претњом принудног извршења.

Образложење

Побијаним решењем, у ставу I утврђује се вредност 1 (једне) обичне акције са правог гласа CFI kod ESVUFR ISIN: RSSOKIE 51942 издаваоца „Terravita“ a.d. Београд у износу од 1.637,74 динара на дан 01.05.2016. године, а које су биле предмет принудног откупа. Ставом II обавезују се противник предлагача и учесник у поступку да солидарно предлагачу 1-ог реда АА накнаде трошкове поступка у износу од 423.780,00 динара, у року од 8 дана од дана пријема преписа решења, под претњом принудног извршења. У ставу III обавезују се противник предлагача и учесник у

поступку да солидарно предлагачима од 3-ег до 9-ог реда накнаде трошкове поступка у износу од 1.376.780,00 динара, у року од 8 дана од дана пријема преписа решења, под претњом принудног извршења и у ставу IV одбијен је предлог предлагача од 3-ег до 9-ог реда за накнаду трошкова поступка у преосталом делу.

Против наведеног решења благовремену и дозвољену жалбу изјавили су противник предлагача и учесник у поступку због битне повреде одредаба ванпарничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. У образложењу жалбе указују да првостепени суд није поступио по налогу из решења Привредног апелационог суда Пвж 25/19 од 28.02.2019. године, јер није дато образложење поступка стицања акција противника предлагача од стране учесника, који је претходио понуди за преузимање која је централна тема овог поступка. Кључно питање је да ли је понуда за преузимање акција које је друштво „Лучић Кинђа“ д.о.о. Нови Сад објавило на основу решења Комисије за хартије од вредности бр. 4/2-32-1789/8-16 имала карактер обавезујуће или добровољне понуде. По ставу жалилаца првостепени суд је на то питање одговорио, али нетачно, услед погрешне примене материјалног права. У жалби указује да све до 26.05.2016. године противник предлагача није упутио ниједну понуду за преузимање мањинским акционарима друштва, с обзиром да до тада важећи закон који је регулисао преузимање акционарских друштава није прописивао спровођење обавезујуће понуде за преузимање акција циљног друштва у случају посредног стицања акција. Дана 24.05.2016. године, настала је обавеза објављивања понуде за преузимање акција емитента „Terravita“ а.д. и наведена куповина представља прво и једино директно стицање акција емитента „Terravita“ а.д. од стране већинског акционара „Лучић Кинђа“ д.о.о. Нови Сад. Указује на погрешну примену члана 8. Закона о преузимању акционарских друштава којим су регулисани изузеци од обавезе објављивања понуде за преузимање, те сматра да је у складу са чланом 8. ставом 5. тада важећег Закона настала обавеза објављивања понуде за преузимање акција „Terravita“ а.д., јер је том куповином друштво „Лучић Кинђа“ д.о.о. Нови Сад наставило даље да стиче акције с правом гласа циљног друштва. Сходно тумачењу првостепеног суда, могло би се десити да стицалац стекне 100% акција циљног друштва, без икакве обавезе објављивања понуде за преузимање. Указује и на мишљење Комисије за хартије од вредности, које иако није обавезујуће за суд, свакако производи правне последице, као и да није поступио сходно налогу Комисије имао би одређене консеквенце пред Комисијом. Оспорава и одлуку о трошковима поступка.

Одговором предлагача на жалбу противника предлагача и учесника оспорени су у целисти жалбени наводи, те је предложено да жалбу противника предлагача и учесника другостепени суд одбије као неосновану, указујући да је пред првостепеним судом правилно и потпуно утврђено чињенично стање без битних повреда поступка, те је донета правилна и законита одлука.

Испитујући побијано решење у смислу члана 402. Закона о парничном поступку, а у вези члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Привредни апелациони суд налази да је жалба противника предлагача и учесника у поступку основана.

Предмет одлучивања у овом поступку је захтев акционара за утврђивање вредности акција противника предлагача у поступку принудног откупа, сходно члану 521 став 1. Закона о привредним друштвима.

Решењем Привредног апелационог суда Пвж 25/19 од 28.02.2019. године укинута је решење Привредног суда у Београду Р 347/16 од 31.07.2018. године и 347/16 од 14.09.2018. године, у ставовима I, III и IV изреке и решење Р 347/18 од 14.09.2018. године, те су списи предмета враћени на поновни поступак.

У поступку пред првостепеним судом утврђено је да је су предлагачи били мањински акционари противника предлагача, односно власници акција „Terravita“ a.d. Београд номиналне вредности од 1.000,00 динара, а да је учесник правно лице, већински акционар друштва. Учесник у поступку, „Лучић Кинђа“ д.о.о. Нови Сад, је акције привредног друштва „Terravita“ a.d. Београд у количини од 305.015 акција, што представља 81,99%, стекао пре ступања на снагу Закона о преузимању акционарских друштава, као и да је откупилац стекао 2.519 акција, што представља 0,69% дана 24.05.2015. године, куповином на „Београдској берзи“, на који начин је стекао 306.534 акције, а што представља 82,68% акција од укупног броја акција.

Након тога, откупилац је објавио понуду за преузимање друштва „Terravita“ a.d. Београд дана 26.05.2016. године, са важношћу понуде од 07.06.2016. до 27.06.2016. године, одобрена решењем Комисије за хартије од вредности број 4/0-32-1789/8-16 од 06.06.2016. године, на основу које је откупилац стекао још 36.014 акција, и постао акционар са 92,391% акција противника предлагача. Наведена понуда је једина понуда за преузимање тог циљног друштва, коју је откупилац спровео. Одлука о принудном откупу донета је 26.07.2016. године, у смислу члана 515. Закона о привредним друштвима, по цени формираној у смислу члана 523. став 1 тачка 2. Закона о привредним друштвима, у износу од 200,00 динара, сходо претходно спроведеној обавезујућој понуди.

По ставу првостепеног суда, нема места примени одредби које предвиђају настанак обавезе објављивања понуде за преузимање у случају преласка прага 25% акција и стицања акција након што је претходно стечено мање од 75% акција циљног друштва, те нема места ни примени члана 6. став 5. Закона о преузимању акционарских друштава, јер је већински акционар након преласка прага од 75% акција стекао само 0,69% акција, а не 5% акција, односно 3% акција, у периоду од 18 месеци. Сходно наведеном, првостепени суд наводи да су неосновани наводи противника предлагача и умешача да је обавеза објављивања понуде за преузимање из 2016. године настала на основу члана 8. став 5. Закона о привредним друштвима, јер обавеза објављивања понуде за преузимање може настати искључиво на основу члана 6. став 1, 4. и 5. Закона о преузимању акционарских друштава. Првостепени суд није прихватио ни став Комисије за хартије од вредности, да је понуда за преузимање из 2016. године била обавезна, а коју је Комисија дала у форми дописа од 03.10.2016. године, којим је навела да је обавеза објављивања предметна понуде настала на основу члана 8. став 5. и члана 49. Закона о преузимању акционарских друштава. Сходно изнетом, првостепени суд је утврдио вредност једне акције на дан 01.05.2016. године у износу од 1.637,74 динара, као књиговодствену вредност која је највиша цена утврђена од три цене акције, сходно налазу и мишљењу судског вештака. То значи да је понуда за преузимање акција одобрена решењем Комисије за хартије од вредности број 4/0-32-1789/8-16 од 06.06.2016. године, по оцени првостепеног суда, имала добровољан карактер, односно требала је бити спроведена као добровољна, због чега је применом члана 515. до 525. Закона о привредним друштвима одлучено као у изреци побијаног решења.

Привредног апелационог суда налази да је на правилно утврђено чињенично стање, погрешно првостепени суд из чињеница које је утврдио извео неправилан закључак о постојању других чињеница на којима је заснована побијана одлука, због чега је и погрешно применио материјално право, па су се стекли услови за преиначење првостепене одлуке.

Чланом 515. став 1. Закона о привредним друштвима прописано је да на предлог акционара који има акције које представљају најмање 90% основног капитала друштва и који има најмање 90% гласова свих акционара који поседују обичне акције (откупилац) скупштина доноси одлуку о принудном откупу свих акција преосталих

акционара друштва, уз исплату цене која се одређује применом одредаба овог Закона о исплати несагласних акционара.

Чланом 475. Закона о привредним друштвима предвиђено је да је саставни део материјала за седницу скупштине на којој се доноси одлука о правима несагласних акционара, а које правило се примењује и у поступку принудног откупа акција, садржи податак о књиговодственој вредности акција, податак о тржишној вредности акција утврђен у складу са чланом 259. став 1. наведеног Закона и податак о процењеној вредности акција утврђеног у складу са чланом 51. овог Закона, при чему се те вредности утврђују на дан доношења одлуке о сазивању седнице скупштине. Акционар има право да тражи исплату акција по највишој цени од три утврђене вредности.

Чланом 523. став 1. Закона о привредним друштвима прописано је да изузетно од члана 515. и члана 516. откупилац који је путем понуде за преузимање испунио услов из члана 515. став 1. овог Закона има право да у року од 3 месеца од дана истека понуде за преузимање спроведе принудни откуп акција по условима из понуде за преузимање, ако је у складу са законом којим се уређује преузимање акционарских друштава: 1. искључиво путем добровољне понуде за преузимање упућене свим преосталим акционарима за све њихове акције стекао најмање 90% акција које су биле предмет понуде и 2. ту понуду за преузимање спровео као обавезну.

Чланом 49. Закона о преузимању акционарских друштава („Сл. гласник РС“, бр. 46/2006), који је ступио на снагу 10.06.2006. године, прописано је да акционари који на дан ступања на снагу овог закона располажу са више од 25% акција са правом гласа акционарског друштва, а који након ступања на снагу овог закона имају намеру даљег стицања акција са правом гласа тог друштва, дужни су да врше преузимање друштва у складу са одредбама овог закона.

Чланом 6. став 1. Закона о преузимању акционарских друштава („Сл. гласник РС“, бр. 46/2006, 107/2009 и 99/2011) прописана је да је лице обавезно да објави понуду за преузимање када непосредно или посредно, самостално или заједнички стекне акције са правом гласа циљног друштва, тако да заједно са акцијама које је већ стекло пређе праг од 25% акција с правом гласа циљног друштва (контролни праг).

Чланом 8. став 1. тачка 14. Закона о преузимању акционарских друштава прописано је да стизалац није обавезан да објави понуду за преузимање ако је стекао више од 25% акција циљног друштва с правом гласа пре ступања на снагу овог Закона, док је ставом 5. истог члана прописано да на стизаоца акција из овог члана у случају даљег стицања акција с правом гласа циљног друштва примењиваће се одредбе овог Закона о обавези објављивања понуде за преузимање и поступак преузимања.

У конкретном случају откупилац акција је до 2006. године поседовао акције противника предлагача у проценту од 81,9982%, што значи да за њега није постојала обавеза објављивање понуде за преузимање. Међутим, куповином на берзи 24.05.2016. године, откупилац је стекао још 0,69% акција, на који начин је постао акционар са 82,6776%, када је у смислу члана 6. став 1. у вези члана 49. и члана 8. став 5. Закона о преузимању акционарских друштава, настала обавеза откупиоца да објави понуду за преузимање, што је и учињено понудом за преузимање акција која је одобрена решењем Комисије за хартије од вредности број 4/0-32-1789/8-16 од 06.06.2016. године. То значи да је погрешан закључак првостепеног суда да понуда за преузимање од 26.05.2016. године, са важношћу од 07.06.2016. године, до 27.06.2016. године, одобрена решењем Комисије од 06.06.2016. године, није била обавезна. Управно супротно, куповином на берзи акција, независно од броја купљених акција, стизалац је исказао намеру даљег стицања акција са правом гласа, у смислу члана 49. Закона о принудном откупу акционарских друштава, због чега је за њега настала обавеза објављивања понуде за преузимање, сходно члану 8. став 5. истог Закона, која понуда

се објављује у смислу члана 6 став 1. Закона о принудном откупу акционарских друштава, како је и поступљено.

Скупштина акционара привредног друштва „Terravita“ a.d. Београд је дана 26.07.2016. године донела Одлуку о принудном откупу акција у друштву противника предлагача чији је већински власник био учесник. У Одлуци о принудном откупу акција утврђено је да ће откуп преосталих акција бити извршен по цени од 200 динара по једној акцији, те је цена утврђена у складу са чланом 523. Закона о привредним друштвима. Пренос финансијских инструмената и новчаних средстава по основу принудног откупа акција издаваоца „Terravita“ a.d. Београд извршен је у периоду од 01.08.2016. до 11.08.2016. године, а под условима утврђеним Одлуком о принудном откупу акција.

Поступком вештачења утврђено је да је на дан 01.05.2016. године књиговодствена вредност једне акције 1.637,47 динара, на коју вредност парничне странке нису имале примедбе, а која вредност је исказана и у понуди за преузимање акција издаваоца „Terravita“ a.d. Београд одобрена решењем Комисије од 06.06.2016. године, на дан 31.12.2015. године.

Из наведеног следи да је погрешно првостепени суд нашао да је откупилац, у овом случају учесник у поступку, као акционар са 82,6776% акција по основу решења Комисије за хартије од вредности и одобравању и објављивању понуде за преузимање акција од 06.06.2016. године, спровео добровољну понуду за преузимање акција и преузео укупно 36.014 акција, након чега је постао акционар са 92,391% акција, обзиром да је по налажењу Привредног апелационог суда, постојала обавеза спровођења преузимања привредног друштва. То даље значи да је правилно формирана цена акције од 200 динара по акцији, обзиром да је Одлука о принудном откупу донета 26.07.2016. године, након чега је принудни откуп и спроведен (у периоду од 01.08.2016 до 11.08.2016. годин) што значи у року краћем од три месеца од истека понуде за преузимање (истако 26.07.2016. године), све сходно члану 523. став 1. тачка 2. Закона о привредним друштвима, због чега је побијана одлука преиначена.

Имајући у виду да је преиначена одлука стекли су се услови и за преиначење одлуке о трошковима поступка па су обавезани предлагачи да солидарно противнику предлагача на име нужних и опредељених трошкова поступка плате износ од 120.000,00 динара, и то на име састава одговора на предлог од 19.09.2016. године, и три образложена поднеска (од 07.10.2016., 24.07.2017 и 20.03.2018) од по 30.000,00 динара, сходно АТ, у смислу члана 153. став 1, члана 154. и члана 163. став 1. Закона о парничном поступку. Тужиоцу су признати и опредељени трошкови другостепеног поступка у износу од 60.000,00 динара на име састава жалбе.

На основу изнетог Привредни апелациони суд је применом одредбе члана 401. став 1. тачка 3. Закона о парничном поступку, у вези члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, одлучио као у изреци пресуде.

БЖ/ЈО

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА – СУДИЈА
Горан Савић, с.р.

За тачност отправка